

MARIA Φ. ΓΑΡΔΕΛΗ
(Φωτογραφία Δ. Κάβρα)

ΚΑΙ ὄλοι ἀφοῦ σ' ἐμύραναν οἱ Ὀλύμπιοι δικοί σου —
Καὶ τῶν αἰθέρων τοῦ ξανθοῦ Θεοῦ σὲ περιχύνει
Ἡ δλόλαμπρη καὶ δλόχρονη ἡ δόξα γιὰ σιολή σου —
Μὰ σιῶν ματιῶν σου ἐμπρὸς τοὺς δυὸ τοὺς μαύρους ἤλιους
[σβύνει.

Οὐτ' ἡ διαμαντοσιόλιση καὶ ἀστεροκεντημένη
Ἡ σκέπη τῆς βασίλισσας Λητοῦς τῆς λυπημένης—
Οὐτε καὶ ἡ χρυσοπράσινη καὶ ἡ βελονδοκομμένη
Ἡ τήβεννος τῆς Δήμητρας τῆς ἀνθοστολισμένης

Μποροῦνε σιὴν ἀσύγκριτη ἐμμορφιά σου γὰ ταυρίσουν—
Ἐποῦναι ἀσώματη ὡς Ψυχὴ, λευκὴ σὰ Λευκοθόη!
Περίφραξη σὰν Ἄρεια, γλυκεῖα σὰ Θελεξινόη!

Καὶ ἀντὶς πορφύρες, στέμματα, πέπλους μακροὺς γιὰ σένα,
Ἀπελυσμένη ὡς Ἀθάνατοι σιὴν τόσην ὠμορφιά σου —
Σοῦ δίνουνε τὰ δλόμαντρα καὶ δλόμακρα μαλλιὰ σου!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΝΕΗΣ

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ,"

ΒΑΙΝΟΜΕΝ εἰς ἀληθῆ καλλιτεχνικὴν κίνησιν. Αἱ καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις διαδέχονται ἀλλήλας. Μετὰ τὴν τοῦ «Ἀκταίου» ἢ τοῦ «Παρνασσού». Μετ' αὐτὴν, ἡ τοῦ Δημαρχείου. Τὸ φθινόπωρον, εἶναι διὰ τὴν τέχνην ἀνοιξίς. Τὴν ἐκθεσιν τοῦ «Παρνασσού» δι-

οργανοῦν οἱ Βενέτοι, κατ' ἀντίθεσιν τῶν Πρασίνων, οἱ ὅποιοι ἐπωφελήθησαν τῆς νεοδημήτου αἰθούσης τοῦ Δημαρχείου. Οὕτω ἔχομεν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ «Παρνασσού» καλλιτέχνας ἀποκλειστικῶς ἐν αὐτῇ ἐκθέτοντας, ὡς οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Λύτρας, Μαθιόπουλος, Ὁθωναῖος, Φωκᾶς κ.λ.π. ὅπως πάλιν εἰς τὴν ἄλλην ἐκθεσιν ἐκθέτουν ἀποκλειστικῶς οἱ κ. κ. Ραϊλός, Μποκατσιάμπης, Χατζῆς κ.λ.π. Δύο κόμματα δηλαδή, χωρὶς τελείαν... τέχνην, διότι ὅπου διχασμός, ἐκεῖ καὶ κακογλωσσία καὶ συνεπῶς ἀπογοήτευσίς.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ βλέπωμεν διασπασμένης τὰς ἀραιὰς ἄλλως τε καλλιτεχνικὰς τάξεις, ἀλλ' ἐμφανιζομένας ἀρτίας καὶ ἐν ἐπιβαλλούσῃ συμπονοίᾳ, ἐὰν ἀνελάμβανε τὸ Κράτος ἢ ἐπειδὴ τοῦτο εἶνε ἐπιβεβαρυμένον εἰσέτι μὲ τὴν συναλλαγὴν, τὸ Πολυτεχνεῖον νὰ διοργανοῖ ἐτησίως μίαν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν, ἧς νὰ μετέχωσι πάντες οἱ Ἕλλη-

νες καλλιτέχνη, καὶ μόνον Ἕλληνας, μὲ μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ προσώπων ὑπερτέρων πάσης μικροφιλοτιμίας, οἷος λ. χ. ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν καθηγητῶν τῆς καλλ. σχολῆς. Οὕτω καὶ μόνον ἴσως ὑπάρξῃ ἐλπίς νὰ στεγασθοῦν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὑαλόφρακτον στέγην οἱ ἐδῶ κ' ἐκεῖ σήμερον πλανώμενοι—ἐκθέτοντες ἤθελα νὰ εἰπῶ—καλλιτέχνη μας.

**

Εὐαρέστως διαθέτει ἡ Ἐκθεσὶς τὸν θεατὴν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ μετὰ βίας κάπου, κάπου ἀποσπᾷ καὶ ἓνα λόγον θαυμασμοῦ.

Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει—πέμπτη ταύτη—τοῦ «Παρνασσού» ἐξετέθησαν ἐν ὅλῳ 198 ἔργα, ὅλα νέα, ἐξ ὧν 192 πίνακες γραφικῆς, 6 γλυπτὰ ἔργα, ἐκθέται δ' ἐν ὅλῳ 33.

Ἡ ἐκθεσὶς περιλαμβάνει Ἕλληνας ἐκθέτας καὶ ἀλλοδαπούς. Διὰ διττὸν λόγον ἔπρεπε νὰ λείπουν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, οἱ ἀλλοδαποὶ. Καὶ διὰ νὰ μὴ γίνηται σύγκρισις τῶν ἔργων των μετὰ τῶν ἐλληνικῶν ἄτινα σπανίως δείκνυνται ὑπερτεροῦντα, καὶ διὰ νὰ ἔχομεν μίαν ἀποκλειστικῶς ἐλληνικὴν ἐκθεσιν. Ἐλεγχθῆ ὅτι τὰ ἀλλοδαπὰ ἔργα ἐπιζητοῦνται διὰ νὰ πληροῦνται τὰ κενά. Ἰποθέτομεν ὅτι εἶναι σφαλερὸς ὁ ὑπολογισμὸς αὐτός, διότι τὰ κενὰ ὑπάρχουν ἀλλαχού.

Τὰ ἀλλοδαπὰ ἔργα δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν. Ἀπὸ τὸν «Προφήτην ἐν Καίρῳ» τοῦ Γάλλου L. de Nouy, τὸ γνωστὸν ἔργον τὸ ὅποιον πλείστοι ὅσοι ἐξετίμησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ Ψῦχα μέγρι τοῦ «Καραβανίου ἐν Μαρρόκῳ» τοῦ Weecks—ἀμφότερα εὐ-